

DOSAR

Revoluția din 1848, opera Marelui Orient

Masoneria a influențat însă Revoluția din 1848, rolul ei fiind mai determinant decât în 1789. Se știe că între 1820 și 1830, frații masoni sunt victime ale persecuției și ale asasinatelor, instalându-se atunci o adevărată "vânătoare de vrăjitoare", orchestrată de ultra catolici.

ducelui de Orleans, care a fost primul mare maestru al Marelui Orient.

În 1847, Franța trecea printr-o criză agricolă agravată de una bursieră. La 22 februarie 1848, a fost programat în Place de la Madeleine din Paris un banchet al francmasonilor. Șeful guvernului de atunci, Francois Guizot interzice reuniunea și instalează în același loc un dispozitiv de 30.000 de soldați. Pentru a evita o baie de sânge, organizatorii anulează întâlnirea. Dar a doua zi

cade, iar Palatul Tuileries a fost atacat cu pietre. Regele n-are altă soluție și abdică în favoarea fiului său în vârstă de 9 ani, regența urmând să aparțină ducesei d'Orleans, mama băiatului. Această nouă conducere a țării trebuia aprobată și de Camera Deputaților. Aflând ce se plănua la Palatul Bourbon, revoluționarii au intrat în clădire să întrerupă ședința. În fruntea celor câteva sute de muncitori și studenți, erau masonii și republicanii, care au propus abrogarea soluți-

ai lui Guizot. S-au împărțit portofoliile ministeriale, între republicanii moderați și câțiva socialiști, cel al Afacerilor Externe revenindu-i poetului Lamartine. Pariul noilor conducători ai țării se afla sub o ecuație masonică, căci toți miniștrii, cu excepția lui Lamartine și Albert Martin, erau masoni. Numai că Marele Orient demonstra inerție. Invizibil în zilele insurecției, și-a arătat susținerea pentru Revoluție, mai târziu, în ziua de 4 martie. O delegație a

Speriați, mulți frați și-au părăsit definitiv lojile. Suspectat că este bonapartist, Marele Orient a devenit principala țintă. Din 1220 de loji existente în 1814, în 1822 rămăseseră 300. Această represiune va genera ideea clandestinității pentru o parte din inițiați, care bravând se reuneau în loji situate la marginea obedienței. În iulie 1830 se pune punct persecuțiilor antimasonice, fiindcă noul rege, Louis-Philippe, era fiul

dimineața, studenții ajutați de vreo 4000 de muncitori s-au adunat în Place de Madeleine și au plecat spre Camera Deputaților. A urmat ciocnirea cu trupele armate. Garda Națională se raliază insurgenților. Văzându-și tronul amenințat, regele acceptă reformele celor din stradă. Numai că noaptea are loc în cartierul Capucines o busculadă în care mor 52 de persoane. Așa că în dimineața de 24 februarie, Parisul s-a trezit plin de bari-

ilor monarhice și dizolvarea Parlamentului.

Poetul Lamartine, ministru în guvern francmasonic

Spre seară, s-a proclamat a doua Republică Franceză. A doua zi, s-a format guvernul provizoriu, care a reunit cei mai vehemenți adversari

Marelui Orient a fost primită la Hotel de Ville, de câțiva miniștri.

După rebeliunea din iunie 1848, când s-au înfruntat francmasonii aflați de o parte și de alta a baricadei, Marele Orient s-a grăbit să-și reafirme apolitismul, pentru a masca faptul că cei mai radicali frați erau divizați. Supremul Consiliu a luat imediat măsuri și, autoritar, i-a exclus sau i-a trimis în adormire pe cei vinovați. Așadar, Revoluția de la 1848